

Sentencja

Artykuł 21 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy zakład produkujący produkty energetyczne przeznaczone do wykorzystania jako paliwo do ogrzewania lub paliwo silnikowe zużywa produkty energetyczne, które sam wytworzył, oraz gdy w wyniku tego procesu uzyskuje również w sposób nieunikniony produkty nieenergetyczne, z których czerpie wartość ekonomiczną, część zużycia prowadząca do uzyskania takich produktów nieenergetycznych nie jest objęta przewidzianym w tym przepisie wyjątkiem od zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od produktów energetycznych.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 25 listopada 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Portugalska

(Sprawa C-49/19) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Łączność elektroniczna – Usługa powszechna i prawa użytkowników związane z sieciami i usługami łączności elektronicznej – Dyrektywa 2002/22/WE – Sieci i usługi – Artykuł 13 – Finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej – Mechanizm podziału – Zasady przejrzystości, najmniejszego zakłócania rynku, niedyskryminacji i proporcjonalności]

(2021/C 35/07)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo L. Nicolae, P. Costa de Oliveira i G. Braga da Cruz, następnie L. Nicolae i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa i J. Marques, pełnomocnicy, których wspierał D. Silva Morais, advogado.)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Wikingerhof GmbH & Co. KG / Booking.com BV

(Sprawa C-59/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja – Artykuł 7 pkt 1 i 2 – Jurysdykcja szczególna w sprawach, których przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego – Powództwo o zaniechanie praktyk handlowych uważanych za sprzeczne z prawem konkurencji – Zarzut nadużycia pozycji dominującej, polegającego na stosowaniu praktyk handlowych objętych postanowieniami umownymi – Platforma internetowa służąca do rezerwowania miejsc noclegowych booking.com]

(2021/C 35/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wikingerhof GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Booking.com BV

Sentencja

Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do powództwa o zaniechanie określonych zachowań podejmowanych w ramach stosunku umownego łączącego powoda z pozwanym, które oparte jest na twierdzeniu powoda, w myśl którego pozwany dopuścił się nadużycia pozycji dominującej z naruszeniem prawa konkurencji.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – Star Taxi App SRL / Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Sprawa C-62/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 56 TFUE – Stosowanie – Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym – Dyrektywa 2000/31/WE – Artykuł 2 lit. a) – Pojęcie „usług społeczeństwa informacyjnego” – Artykuł 3 ust. 2 i 4 – Artykuł 4 – Stosowanie – Dyrektywa 2006/123/WE – Usługi – Rozdziały III (Swoboda przedsiębiorczości dla usługodawców) i IV (Swobodny przepływ usług) – Stosowanie – Artykuł 9 i 10 – Dyrektywa (UE) 2015/1535 – Artykuł 1 ust. 1 lit. e) i f) – Pojęcie „zasady dotyczącej usług” – Pojęcie „przepisów technicznych” – Artykuł 5 ust. 1 – Brak uprzedniego powiadomienia – Skuteczność – Działalność polegająca na umożliwieniu nawiązywania za pośrednictwem aplikacji na smartfony kontaktów między osobami chcącymi przebyć trasę miejską a kierowcami taksówek posiadającymi zezwolenie – Kwalifikacja – Uregulowanie krajowe, które poddaje tę działalność systemowi uprzedniego zezwolenia]

(2021/C 35/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Star Taxi App SRL

Strona przeciwna: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

Przy udziale: IB, Camera Națională a Taximetriștilor din România, D'Artex Star SRL, Auto Cobălcescu SRL, Cristaxi Service SRL